

ши рече: Азъ никоги нѣма да тя забрава, азъ ще ся всякоги и въ тъмницата Богу моляж. Обфщай ми какъ нѣма да забравишь моитѣ вѣрны свѣти, и какъ щешъ и ты за менѣ да ся молишь Богу!»

Сега ся роди на ново вѣкъ въ дворѣтъ. Зломысленный Рушимиръ заповѣда на слугытѣ си да тръгватъ; нѣ нѣколко да останатъ да пазятъ двора. Вѣоружени влязоха въ Милорадовата стаж. Ружица ся държаше ягко за баща си, и моляше гы, и неж на заточение да за несатъ. Нѣ немилостивытѣ злодѣйници съ сила ъж раздѣлиха отъ баща ѣ.

Милорада занесоха долу. Рушимировытѣ слугы бѣха отворили портата; сичкытѣ ся въскачиха на коние; а славныжтѣ Милорадъ гудиха на едни прости откритени кола. Като доди племичъ Рушимиръ хвърли ся на коня си; слугытѣ му обиколиха колата въ които бѣше Милорадъ, и весело излязоха изъ дворѣтъ.

Ружица тичаше съ сичкытѣ си силы подирѣ тѣхъ, и като гы стигна, приближи ся до Рушмира, и го моляше да ѣ дозволи, за да сѣдне и тя въ колата при баща си. Нѣ напраздно, Рушимиръ ся правеше като да ъж невиди и не чуе. Ружица тичаше подире имъ още дълго време, до дѣто ся най послѣ неумори, и четата изъ предѣ очытѣ ѣ въ гората исчезна.